

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 29ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1938

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1938 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 29ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1938

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμει φόρον βαθείας τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην διαπρεπεστάτου αὐτῆς μέλους, καταλαβόντος τὴν ὑπερτάτην θέσιν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ ἔθνους.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος αἰοίδιμος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἐτίμησε τὴν Ἀκαδημίαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς 22^{ας} Νοεμβρίου 1938, ὅτε ἐκλείσθη τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς του, ζωῆς ἐκκλησιαστικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς.

Ἡ δρᾶσις ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις συνυφάνθη μετ' αὐτῆς τῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἔθνους κατὰ πλείονας μάλιστα κατευθύνσεις, εἶναι φυσικὸν ὅπως ἐπισύρῃ τὴν τε προσοχὴν καὶ τὴν κρίσιν τῶν πολλῶν, τῶν ὁποίων ἡ ὑπόστασις ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῆς εὐρέως ἀκτινοβολούσης προσωπικότητος ἀπὸ τε πραγματικῆς καὶ ἀπὸ

ἠθικῆς ἀπόψεως. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἀπώλεια τοιούτων ἀνδρῶν ἔχει κατὰ κανόνα εὐρὴν ἀντίκτυπον, ἰδίᾳ δὲ ὅταν ἐπέρχεται ἐν μέσῳ πλήρους δράσεως. Ὁ αἰίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνήκει εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην χορείαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ Μοῖρα ἐπέκλωσε τὴν ἀποστολὴν σημαντικωτάτης ἡγεσίας ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς πατρίδος.

Τὴν λαχοῦσαν εἰς αὐτὸν ἱερὰν λειτουργίαν ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης ἐπετέλεσε μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας, ἐκκλησιαστικῆς πίστεως καὶ ἐθνικῆς ἀφοσιώσεως, κοσμήσας τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀποβάς ἀξιολογώτατος συνεχιστῆς μεγάλων προκατόχων, ἀναδείξας δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ σεβαστὸν καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται βαθεῖαν ὀδύνην ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ταύτῃ, θὰ διατηρήσῃ δὲ ζωηροτάτην τὴν ἀνάμνησιν τῆς συνεργασίας.

Ὁ ξένος ἐταῖρος Γεώργιος Ellery Hale ὑπῆρξεν ἐπιφανέστατος Ἀμερικανὸς ἀστρονόμος, νεώτατος ἀκόμη ἀνακαλύψας τὸν φασματοηλιογράφον καὶ εὐδοκιμώτατα ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν μελέτην τῆς φυσικῆς καταστάσεως τοῦ Ἥλιου καὶ καθόλου περὶ τὴν ἀστροφυσικὴν, ὀργανώσας δὲ πλείονα σημαντικὰ ἀστεροσκοπεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξεπήγασαν σπουδαιόταται ἐργασίαι, δι' ὧν ἐξησφαλίσθη εἰς αὐτὸν παγκόσμιος φήμη.

Ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία δύο ἐκλεκτοὺς Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι ἐργαζόμενοι ἐν τῇ ξένῃ ἀπέκτησαν ἐξαίρετον ὄνομα καὶ ἐσχημάτισαν σχολήν, τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου Δημοσθένη Ροῦσσον καὶ τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰασίου Ὁρέστην Ταφραλῆν.

Ὁ Ροῦσσος ἐγεννήθη ἐν Περιστάσει τῶν Γανοχώρων τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἐσπούδασε δὲ ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Μονάχου, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Λειψίας. Ἀπὸ τοῦ 1915 ἦτο καθηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς καὶ νεοελληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βουκουρεστίου, ὅπου ἀπήλαυεν ἐξαίρετου ἐκτιμήσεως. Τοῦ Ροῦσσου ἡ ἐρευνητικὴ προσοχὴ εἶχε στραφῆ κυρίως εἰς τὰς μετὰ τὴν ἄλωσιν τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διεφώτισε δὲ πολλὰ τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιόδου σημεῖα. Ἀξιόλογος ἰδίᾳ εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ Ἑλληνοῦ ἱστορικοῦ καὶ

φιλόλογου εἰς τὴν δικαίωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς σημαντικῆς αὐτοῦ ἐπιδράσεως εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ρουμανικοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε νὰ ἐκλίπωσιν αἱ ἀδικαιολόγητοι κατακρίσεις καὶ παρερμηνεῖαι τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος, ἐρμηνευόμεναι δὲ μόνον ἐξ ὑπερπατριωτικοῦ ζήλου φυσικοῦ εἰς τὰ ὀργῶντα πρὸς αὐτοτελεῖ ὑπόστασιν νεαρὰ ἔθνη.

Ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ ὁ Ροῦσσοσ ἐσχημάτισε σχολήν, ὅτι δὲ τοῦτο κατώρθωσε ξένος αὐτὸς ἐν περιβάλλοντι ξένῳ καὶ κατ' ἀρχὰς οὐχὶ εὐπροσίτῳ πρὸς τὰς ἀντιλήψεις του, ἀποτελεῖ τίτλον ἀνεξίτηλον τῆς εὐστόχου προσωπικῆς του ἐργασίας, ἡ ὁποία ἀπέβη εἰς ὄφελος καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλληνορρομανικῆς φιλίας.

Ὁ Ὁρέστης Ταφραλῆς μετ' εὐδοκίμους σπουδὰς ἐν Παρισίοις, ὅπου ἐγένετο διδάκτωρ ὑποβαλὼν ὡς ἐναίσιμον πραγματείαν σύγγραμμα περὶ τῆς Τοπογραφίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὡς βοηθητικὴν πραγματείαν ἔρευναν περὶ τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν 14^{ον} αἰῶνα καὶ τῆς ἔριδος τῶν ἡσυχαστῶν, κατέλαβε τὴν ἔδραν τῆς Ἀρχαιολογίας, τῆς τε κλασικῆς καὶ τῆς Βυζαντινῆς, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ἰασίου καὶ συνετέλεσε καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ διὰ τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ διὰ τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ *Arta si Archeologia*, εἰς τὴν δημιουργίαν ἀρχαιολογικοῦ ρεύματος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ἰασίου ἀνταξίου πρὸς τὴν σημαντικὴν ὥθησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε παράσχει εἰς τὴν καθόλου ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν ἐν Ρουμανίᾳ ὁ προῶρος ἀποθανὼν Βασίλειος Parvan καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ταφραλῆς, ὅπως καὶ ὁ Ροῦσσοσ, ὑπῆρξε σημαντικὸς Ἑλληνικὸς παράγων ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς Ρουμανικῆς ἐπιστήμης.

Ἐκ τῶν ξένων ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἀπέθανεν ὁ κορυφαῖος γλωσσολόγος καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βασιλείας Ἰάκωβος Wackernagel γνωστὸς οὐχὶ μόνον διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ γλωσσολογικὴν ὑπεροχὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν φιλολογικὴν αὐτοῦ εὐρυμάθειαν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν βαθεῖαν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Τὰ πολλαπλᾶ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναφερόμενα κυρίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὅμηρου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν σύνταξιν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰνδικὴν γραμματικὴν εἶναι μνημεῖα τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης, ἣ δὲ εὐρεῖα χορεία τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶναι μαρτύρια τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς δράσεως τοῦ Wackernagel.

Ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία τὸν διευθυντὴν τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου Δημοσθένη Οἰκονομίδην, ἐπιστήμονα ἐπιφανῆ, ὅστις εἶχεν ἀποκτήσει ὄνομα καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν σημαντικὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον τοῦ Πόντου.

Ὁ ἀείμνηστος Οἰκονομίδης συνδυάζων πρὸς τὸν ἐπιστήμονα καὶ τὸν ἄρτιον ἄνθρωπον, μεστὸν εὐγενείας ψυχῆς καὶ ἀγαθότητος, καταλείπει λαμπρὰν ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀναστροφῆς καὶ συνεργασίας.

Τὰς ἀπωλείας ἀναπληροῦσα καὶ πυκνοῦσα τὰς τάξεις αὐτῆς ἐξέλεξεν ἡ Ἀκαδημία δύο νέους τακτικὸς αὐτῆς ἐταίρους, τὸν διαπρεπῆ λογοτέχνην κ. Ζαχαρίαν Παπαντωνίου καὶ τὸν διαπρεπῆ ἱστορικὸν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν κ. Μιχαὴλ Στεφανίδην, ἀμφοτέρους ἄνδρας ἐξαιρετοῦς ὑπηρεσίας παρασχόντας πρὸς προαγωγὴν τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ἐένον ἐταῖρον ἐξέλεξεν ἡ Ἀκαδημία τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χάλλης καὶ ἐπιφανῆ φυσιολόγον, πρόεδρον δὲ τῆς Ἀκαδημίας τῶν φυσιοδιφῶν κ. Αἰμίλιον Abderhalden.

Ἡ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους ἐξεδηλώθη καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διὰ νέων κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν.

1. Ὁ Ἰωάννης Δημητρίου Μυλωνόπουλος κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πενήκοντα ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τοῦ 1914 τῶν 500 ἑκατομμυρίων πρὸς 5⁰/₁₀₀, ἵνα συσταθῇ «Θεσσαλικὸν Ἐπαθλὸν Ἰωάννου Μυλωνοπούλου», ἀπονέμηται δ' ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ βραβεῖον εἴτε εἰς συγγραφικὰ ἔργα ἀναφερόμενα εἰς τὴν

ιστορίαν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς Θεσσαλίας ἢ εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δενδροκομικὴν καὶ παραγωγικὴν καθόλου ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ, εἴτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων οἰωνδῆποτε ἀποσκοπούντων τὴν καθόλου ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς χώρας καὶ τὴν γενικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

2. Ὁ Δημήτριος Δρόσος, πρόεδρος ὑπουργός, ἐκληροδότησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δώδεκα ὁμολογίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου τοῦ 1889 (παγίου) πρὸς 4⁰/₀, ἵνα συσταθῇ ἐπώνυμον ἔπαθλον, ἐκ δὲ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ ἀπονέμηται ἀνὰ πενταετίαν βραβεῖον εἰς πρωτότυπον σύγγραμμα ἀναφερόμενον εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, τό τε δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν ἐναλλάξ.

Εἰς τοὺς ἀειμνήστους τούτους ἄνδρας, τοὺς μετὰ στοργῆς καὶ ἀγνῆς φιλοπατρίας ἀποβλέψαντας εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, ὀφείλεται εὐλαβὲς μνημόσυνον καὶ εἰλικρινῆς τῆς τε Ἀκαδημίας καὶ τῆς χώρας εὐγνωμοσύνη.

Παρὰ τὰς κληροδοσίας ταύτας ἐδέχθη καὶ δωρεὰς πλείονας ἢ Ἀκαδημία κατὰ τὸ λῆγον ἔτος:

1. Διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1099/1938 ἐθεσπίσθη ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου ἐτήσιον χρηματικὸν ποσὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας βράβευσιν τοῦ καλλιτέρου θεολογικοῦ ἔργου.

2. Ὁ κ. Φίλιππος Στ. Δραγούμης κατέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου Δυτικομακεδόνων τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς βράβευσιν τῆς ἀρίστης ἱστορικῆς μελέτης, περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραίου μέχρι τοῦ 1832 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν.

3. Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ πατριωτικὴ ὀργάνωσις Α.Η.Ε.Ρ.Α. κατέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δραχμὰς δέκα χιλιάδας πρὸς βράβευσιν δύο ἔργων φιλανθρωπίας.

4. Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ προοδευτικὴ ὀργάνωσις G.A.P.A. κατέ-

θεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς βράβειυσιν ἀγαθοεργῶν πρόξενον.

5. Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Κωνσταντίνου Γόντικα κατέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα συσταθῇ ἐπώνυμον τοῦ ἀειμνήστου Γόντικα βραβεῖον διὰ πραγματείαν ἀναφερομένην εἰς θέματα τοῦ κύκλου τῆς δράσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

6. Ὁ Δῆμος Λαμιέων ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας πρὸς ἀπονομὴν βραβεῖου εἰς τὴν ἀρίστην ἱστορίαν τῆς πόλεως Λαμίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

7. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν πρὸς προκήρυξιν βραβεῖων.

8. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τῶν Ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν.

9. Ὁ συνάδελφος κ. Κωνσταντῖνος Ἀμαντος ἔθεσεν ἑπαθλὸν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χιακὸν γεωργικὸν βραβεῖον διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς Χιακῆς συκῆς, τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς.

10. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διέθεσε Λίρας Ἀγγλίας πενήτηκοντα διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τῶν Βυζαντινῶν Μνημείων τῆς Κύπρου.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς γενναίους τούτους χορηγοὺς καὶ ἐνισχυτὰς τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας ἀπευθύνονται καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου οὐχὶ μόνον αἱ θερμαὶ τοῦ ἰδρύματος εὐχαριστίαι, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωηρὰ αὐτοῦ ἱκανοποίησις ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας τοιαύτης τυγχάνει ἀναγνωρίσεως καὶ πολυτίμου ἐνθαρρύνσεως.

Ἡ αὐτὴ στοργὴ ἐκδηλοῦται καὶ διὰ τῶν πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἀποστολῶν, αἱ ὁποῖαι εἴτε ὑπὸ τύπον δωρεᾶς εἴτε ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν δημοσιευμάτων ἡμῶν σπουδαίως ἐπλούτισαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1938 τὴν εἰς ἔντυπα περιουσίαν τοῦ ἰδρύματος. Εἰσῆλθον νέοι

μὲν τόμοι 211, τεύχη δὲ περιοδικῶν Ἑλληνικῶν 714 καὶ ξένων 869.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖται, ὡς γνωστόν, ἐκ τῶν ἐν ταῖς συνεδρίαις αὐτῆς γινομένων ἀνακοινώσεων καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς ἐκτελουμένων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐρευνῶν, κατατίθεται δὲ εἰς τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1938 ἐγένοντο ὑπὸ Ἀκαδημαϊκῶν, προσέδρων μελῶν, ξένων ἐταίρων καὶ μὴ ἀκαδημαϊκῶν ἐνενήκοντα πέντε ἐν συνόλῳ ἀνακοινώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ὀγδοήκοντα δύο μὲν περιέλαβον τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας, ἑπτὰ δὲ αἱ Πραγματεῖαι αὐτῆς.

Τὸ διὰ τῶν προσηρτημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀρχείων συντελούμενον σημαντικὸν ἐπιστημονικὸν ἔργον κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

A. Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἐξηκολούθησε τὴν ἀποδελτίωσιν κειμένων νέων Ἑλληνικῶν ἐντύπων καὶ χειρογράφων ἐκ πλειόνων τόμων, τοὺς ὁποίους λεπτομερῶς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ κ. Παπαδοπούλου. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐξηκολούθησε καὶ ἡ σύνταξις καὶ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Λεξικοῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκτετυπωμένα ἤδη ἑβδομήκοντα ἕξ τυπογραφικὰ φύλλα. Ὁ δεύτερος οὗτος τόμος ἀποτελούμενος ἕξ ὀγδοήκοντα περίπου τυπογραφικῶν φύλλων θὰ ἐκδοθῆ, ὡς ἐλπίζομεν, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἡτοιμάσθη ὡσαύτως ὕλη διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ τρίτου τόμου.

Οὕτω προβαίνει βραδέως δι' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ἔργου δημοσίευμα σημαντικόν, εὐμενέστατα ἤδη κριθὲν, μέλλον δέ, ἀναμφισβητήτως, νὰ ἐξυψηρετήσῃ τὴν ἐπιστήμην, τὴν τε ἡμετέραν καὶ τὴν ξένην.

Παρὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐγένετο κατὰταξις νέου ὕλικου καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐνοποίησις τῶν διαφόρων ἀρχείων.

Πρὸς συναγωγὴν γλωσσικοῦ ὕλικου ἐγένοντο τρεῖς ἀποστολαὶ εἰς Μαρόνεια, Κοζάνην καὶ Ζάκυνθον.

Ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ ἀρχείου ἐπλουτίσθη διὰ τόμων 21.

B. Τὸ Λαογραφικὸν ἀρχεῖον ἠσχολήθη περὶ τὴν συλλογὴν καὶ ἀποδελτίωσιν νέας λαογραφικῆς ὕλης ὡς καὶ περὶ τὴν ἐξακολου-

θησιν τῆς ἐπιστημονικῆς κατατάξεως τοῦ ὅλου περιεχομένου αὐτοῦ.

1. Ἡ συλλογὴ μύθων καὶ παραμυθίων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπεδιώχθη συντονώτερον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἀποστολῆς ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς, ἡ ὁποία ἔτυχε καὶ ἰδιαίτερας θερμῆς συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τῆς Ἀκαδημίας ὑπῆρξε, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου κ. Μέγα, σημαντικόν, συνεκομίσθησαν δὲ 3401 μῦθοι, 1709 παραμύθια 58, εὐτράπελοι διηγήσεις, 97 παραδόσεις καὶ 32 ὄσματα. Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα παρόμοια μνημεῖα προερχόμενα ἐξ ἰδίων συλλογῶν δημοδιδασκάλων τῆς Ἡπείρου.

Ἡ ἐπελθοῦσα αὕτη ἀξιόλογος προσαύξεις τοῦ λαογραφικοῦ θησαυροῦ τῆς Ἀκαδημίας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀξιέπαινον προθυμίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκφράζονται θερμαὶ εὐχαριστίαι τῆς Ἀκαδημίας.

2. Ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Ἀθηνῶν τὸ Ἀρχεῖον προέβη εἰς λαογραφικὴν ἔρευναν ἀνὰ τοὺς προσφυγικούς συνοικισμούς Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας καὶ Νέας Κοκκινιάς, συνεκομίσθη δὲ σημαντικὴ ὕλη καταγεγραμμένη εἰς 969½σελίδας.

3. Ἀποστολαὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐγένοντο εἰς τὰς ποιμενικὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τὴν Ἀράχωβαν, εἰς τὸ Ἴνναχώριον τῆς Δυτικῆς Κρήτης καὶ εἰς Ἀνατολικὴν Κρήτην, εἰς τὴν Κορώνην καὶ τὰ πέριξ καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Λῆμνον, ἐκ πάντων δὲ τῶν τόπων τούτων συνεκομίσθη ὕλη καταγεγραμμένη εἰς 3240 σελίδας.

4. Ἐκ δωρεῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἄλλων φίλων τοῦ Ἀρχείου εἰσῆλθον εἰς αὐτὸ καὶ 29 χειρόγραφα ποικίλης λαογραφικῆς ὕλης.

Τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸ Ἀρχεῖον κατὰ τὸ ἔτος 1938 εἰσελθόντων νέων χειρογράφων ἀνῆλθεν εἰς 182 ἐκ σελ. 15441.

5. Ὡσαύτως ἐγένετο ἑναρξίς συλλογῆς πραγμάτων τοῦ βίου καὶ τῆς λαϊκῆς τέχνης χαρακτηριστικῶν, ἵνα σὺν τῷ χρόνῳ ἀποτελεσθῇ πυρὴν λαογραφικοῦ μουσείου.

Παρά τὴν συλλεκτικὴν ἐργασίαν ἐχώρησεν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ ἡ ἀποδελτίωσις καὶ ἐπιστημονικὴ ταξινομήσις τῆς ὕλης προερχομένης καὶ ἐξ ἐντύπων καὶ ἐκ χειρογράφων, εἰς δὲ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡσχολήθη ἅπαν τὸ προσωπικόν, προαγαγὸν πολὺ τὸν ἐπιστημονικὸν καταρτισμὸν τοῦ Ἀρχείου, ὅπως λεπτομερῶς ἐκθέτει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' 80 νέων βιβλίων καὶ φυλλαδίων προερχομένων ἐξ ἀγορᾶς καὶ δωρεᾶς.

Μετὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ἐνίσχυσιν τῆς Μουσικῆς Συλλογῆς ὁλοκληροῦται ἡ συγκρότησις τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου, ὥστε ἡ μελέτη τοῦ Λαϊκοῦ Ἑλληνικοῦ βίου νὰ ἀποβῇ ἀρτιωτέρα, ἐκπληρωθῆ δὲ τὸ πρὸς τὰ λαϊκὰ μνημεῖα ὀφειλόμενον ἐθνικὸν καθήκον.

Γ. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, παρασκευάζον συναγωγὴν τῶν πηγῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου ἐκ συγγραφέων μὴ νομικῶν, προέβη μετὰ τὴν ἀποδελτίωσιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς ἀποδελτίωσιν ἄλλων συγγραφέων τῆς αὐτῆς Ἰσαυρικῆς περιόδου ἦτοι τοῦ Θεοδώρου Στουδίτου, τοῦ Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Νικηφόρου Χαρτοφύλακος, τοῦ Στεφάνου Διακόνου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Προκοπίου Διακόνου, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου κτλ.

Ὡσαύτως ἐξηκολούθησεν ἡ σύνταξις τοῦ ἀλφαβητικοῦ εὔρετηρίου τῶν ὄρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἀποδελτιωθέντων τῶν Ἀνεκδότων τοῦ Bekker καὶ τῶν Lexica Segueriana.

Παρά ταῦτα συνεπληρώθη περαιτέρω ἡ διεθνὴς βιβλιογραφία ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ σημαντικὴν κατέχει θέσιν ἡ Σλαβικὴ, ὡς ἀναφέρει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὁ διευθυντὴς καὶ μόνος ἐπιστημονικὸς ἐργάτης τοῦ Ἀρχείου κ. Τορναρίτης.

Δ. Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἡσχολήθη εἰς ἀποδελτίωσιν ἱστορικῆς καὶ γλωσσικῆς ὕλης ἐκ κειμένων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων ἀνηκόντων εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1650 μέχρι τοῦ 1820, ἀνερχομένων δὲ εἰς τεσσαράκοντα ἐννέα τόμους. Ἡ συγκομιδὴ περιλαμβάνει κύρια ὀνόματα,

ἐπώνυμα καὶ τοπωνύμια ὡς καὶ τὰ σχετιζόμενα πρὸς ταῦτα ἱστορικὰ γεγονότα, πρὸς δὲ τούτοις λέξεις καὶ τύπους λέξεων ἰδιάζοντας εἰς τὴν περιόδον ταύτην.

Ἡ Ἀκαδημία πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ διευκόλυνσιν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἤλθεν ἄρωγός ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν εἰς τοὺς κκ. Κ. Βέην, Σπ. Δοντᾶν, Γ. Γεωργαλᾶν, Ἰω. Καμινόπετρον καὶ Κ. Μέρτζιον, οἵτινες ἀνεκοίνωσαν ἤδη ἢ μέλλουσι νὰ ἀνακοινώσωσι προσεχῶς τὸ πόρισμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Τὸ ταμεῖον τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἰδρυθὲν πρό τινων ἐτῶν καὶ λειτουργοῦν ἐκ πόρων τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐκ χορηγιῶν τῆς τε Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀπεδείχθη ὠφελιμώτατον, ἐνισχυόμενον δὲ θέλει ἀναμφισβητήτως παράσχει πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Τὸ πολυμερές ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατετέθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1938 εἰς τὰ ἔντυπα αὐτῆς δημοσιεύματα καὶ εἶναι προσιτὸν εἰς πᾶσαν δικαίαν κρίσιν.

1. Τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας συμπληροῦται μετ' οὐ πολὺ ὁ τόμος τοῦ ἔτους 1938, δεκάτου τρίτου τῆς Ἀκαδημίας.

2. Τῶν Πραγματειῶν ἐδημοσιεύθη ὁ 7^{ος} τόμος περιλαμβάνων τρεῖς ἐργασίας τῶν κκ. Λυκούδη, Μαλτέζου καὶ Λαμπαδαρίου.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκονται ὁ 8^{ος} τόμος περιλαμβάνων ἐργασίας τῶν κκ. Γ. Βαλαώρα καὶ Carl Renz, ὁ 9^{ος} τόμος περιέχων μελέτην τοῦ κ. Κ. Μερτζίου καὶ ὁ 10^{ος} τόμος περιλαμβάνων τοὺς παπύρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐξ ἐκδόσεως καὶ ἐρμηνείας τοῦ κ. Γ. Πετροπούλου.

Τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἡ ἐκτύπωσις προέβη, ὡς εἶδομεν προηγουμένως, μέχρι τοῦ 76 τυπογραφικοῦ φύλλου τοῦ Β' τόμου, ὅστις θὰ ἐκδοθῆ προσεχῶς.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ ἐξεδόθη τὸ περὶ ποιητικῆς σύγγραμμα τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπὸ Σ. Μενάρδου καὶ Ἰω. Συκουτρῆ.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται τὸ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἔργον τοῦ Δημ. Γκίνη καὶ Βαλερίου Μέξα Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία ἀπὸ τοῦ 1800 μέχρι τοῦ 1863.

Ἡ μοναδικὴ ἀνασκαφὴ, τὴν ὁποίαν διεξάγει ἡ Ἀκαδημία πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀρχηγέτιδος τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀφειρηθείας πάσης ἐπιστημονικῆς εὐγενείας, ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ τῆς γενναίας χορηγίας καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παναγιώτου Ἀριστόφρονος, τοῦ ὁποίου τὸν ζῆλον καὶ τὰς ἐλπίδας ἐκράτυνεν ἡ ἔμπρακτος ἀντίληψις τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἀνταποκρινομένη πρὸς τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλοτε μὲν ζωηρῶς ἐκδηλωθέν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ἀθήνας διεθνή σύνοδον πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἀνασκαφικὴν περίοδον ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ ἥμισυ σημαντικὸν οἰκοδόμημα συνεχόμενον μετὰ τῆς παλαίστρας καὶ ἀποτελοῦν μετ' αὐτῆς ἐνιαῖον συγκρότημα. Ὁ προορισμὸς τοῦ κτίσματος τούτου θὰ φανῆ μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ αὐτοῦ ἀποκάλυψιν.

Ἄλλα καὶ ἄλλα λείψανα οἰκοδομημάτων ἀνεσκάφησαν κατὰ τὸν τομέα τοῦτον καὶ κατὰ τὸν τομέα τοῦ ὑποτιθεμένου διδασκαλείου, ὅπου ἀνεφάνησαν τοῖχοι πωρίνου οἰκοδομήματος τοῦ 5^{ου} πιθανῶς π. Χ. αἰῶνος.

Ἄλλαι μικρότεραι κατὰ τόπους ἔρευναι παρέσχον νέα τεκμήρια περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου.

Μετὰ τὴν ἀρξαμένην συνεχῆ ἀπαλλοτριώσιν τοῦ χώρου θὰ καταστῆ προσεχῶς δυνατόν, ὅπως ἡ ἀνασκαφὴ λάβῃ συστηματικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποδώσῃ ἀρίστην εἰκόνα τῶν ἀρχαιολογικῶν λειψάνων ἐνὸς τῶν ἐνδοξοτάτων τόπων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἀπένειμε πρὸς τούτοις καὶ δύο ὑποτροφίας ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῆς ἀειμνήστου Οὐρανίας Κωνσταντινίδου μίαν μὲν γλυπτικῆς εἰς τὸν κ. Λάζαρον Λαμέραν, μίαν δὲ ζωγραφικῆς εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Σπυρόπουλον, ἀμφοτέρους ἐπιτυχόντας ἐν διαγωνισμῷ πρὸς σπουδὴν ἐν Γαλλίᾳ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1938 μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία δύο μεγάλων καὶ σημαντικῶν ἐθνικῶν ἐπιστημονικῶν πανηγύρεων πρὸς τιμὴν ἰδρυμά-

των, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς προόδου τοῦ Ἑθνους καὶ εἶναι τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία. Εἰς ἀμφοτέρω τὰ καθιδρύματα ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἀπένειμεν ἐξ ὀνόματος αὐτῆς τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἔνδειξιν ἀναγνωρίσεως τῶν ἐξαιρέτων ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἀμφοτέρω τὰ ἰδρύματα ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν προσέφερον εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ εἰς τὴν ἀγαθὴν φήμην τῆς πατρίδος.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συντελεσθεῖσα ἐπιστημονικὴ ἐργασία.

Ἐρχόμεθα νῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἠθικῶν καὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία ἐπιδιώκει κατ' ἔτος τὴν παρόρμησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημονικῶς κατὰ τε θεωρίαν καὶ ἐφαρμογὴν δρώντων ὡς καὶ τῶν ἐργατῶν τῆς τέχνης ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Μετὰ γνώμην τῆς Α'. Τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας:

1. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 30000 δραχμῶν βραβεῖου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη τοῦ προωρισμένου δι' ἀναδάσωσιν ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀγρινίου διὰ τὰ φιλοδασικά ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐνίσχυομένη ὑπὸ τοῦ Κράτους, τοῦ δήμου Ἀγρινίου καὶ ἄλλων προσώπων ἐξετέλεσεν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς.

2. Τὰ ὀκτὼ βραβεῖα Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ 2500 δραχμῶν ἕκαστον τὰ προωρισμένα διὰ τοὺς ἀρίστους σχολικοὺς κήπους ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἡπείρῳ, Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Κρήτῃ ὡς καὶ τὰ ἰσάριθμα βραβεῖα Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ 2000 δραχμῶν ἕκαστον διὰ τοὺς ἐπόπτας τῶν βραβευομένων κήπων δημοδιδασκάλους ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 2500 δραχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἀνατολῆς τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων διὰ τὸν ἄριστα κατηρτισμένον καὶ γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν σχολικόν του κήπον, ὡς καὶ βραβεῖον 2000 δραχ.

εἰς τὸν δημιουργήσαντα τὸν κῆπον τοῦτον διδάσκαλον κ. Γεώργιον Ζάγκλην.

β) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἐλενῶν Ἀμαρίου Ρεθύμνης διὰ τὸν ἐπὶ βραχῶδους ἐδάφους καταρτισθέντα καὶ καλῶς λειτουργοῦντα σχολικὸν κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Ἐμμανουὴλ Κουτάκη.

γ) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Χορτιάτη Θεσσαλονίκης διὰ τὸν ἄριστον σχολικὸν τοῦ κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Γεώργιον Βαλαχᾶν.

δ) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ρετσιανῶν Ἄρτης διὰ τὸν καλῶς λειτουργοῦντα σχολικὸν τοῦ κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Ἀπόστολον Χοῦσον.

ε) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ 2^{ον} δημοτικὸν σχολεῖον Χρυσοπηγῆς Χανίων διὰ τὸν καλόν του σχολικὸν κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Εὐτύχιον Γλαμπεδάκη.

ς) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἁγίου Νικολάου Παραμυθιάς διὰ τὸν μετ' ἀξιεπαίνους προσπαθείας ἰδρυθέντα καὶ καλῶς λειτουργοῦντα σχολικὸν τοῦ κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Ἰωάννην Μπαζᾶκον.

ζ) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ Α' δημοτικὸν σχολεῖον Νεαπόλεως Μεραμβέλλου Λασηθίου διὰ τὸν ἄριστον σχολικὸν τοῦ κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Ζαχαρίαν Καμαρᾶτον, ὅστις καταβάλλει προσπάθειαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πιστακίας.

η) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Καστανιάς Βερροίας διὰ τὸν καλόν του σχολικὸν κῆπον καὶ 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Εὐστάθιον Ἀθανασιάδην.

3. Τὸ ἐκ 50000 δρχ. βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη τὸ προωρισμένον «διὰ τὴν ἀρίστην μελέτην ἀντικαταστάσεως τῆς βενζίνης ὡς καυσίμου ὑλῆς πρὸς κίνησιν αὐτοκινήτων δι' ἐτέρων καυσίμων ὑλῶν ἐξευρισκομένων ἐν Ἑλλάδι εἴτε εἰς μελέτην ἢ μέθοδον αὐξήσεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς οἰνοπνεύματος καὶ μειώσεως τῆς δαπάνης τῆς

παραγωγῆς» ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Λ. Ἀνδρικήδην διὰ τὴν ὑπὸ τὸ ρητὸν «κοινὰς μηχανὰς προσφέρειν» ὑποβληθεῖσαν μελέτην αὐτοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκθέτει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθεῖσαν πρωτότυπον μέθοδον παρασκευῆς ἀπολύτου οἴνοπνεύματος καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ παρουσία ἀλδεϋδης δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὁμαλὴν ἐντὸς κινήσεων καὶ σιγῆς.

• Ἡ Ἀκαδημία διατυπώνει τὴν σύστασιν, ὅπως συνεχισθῆ ἡ ἔρευνα τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ζητήματος ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ ἐπιδιωχθῆ ἡ τελειοποίησις τῆς ἐπινοήσεως ἀπὸ ἀπόψεως καύσεως ὡς καὶ ἡ οἰκονομικὴ παραγωγή, ὥστε νὰ δυναθῆ τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο προϊόν νὰ ἀντι-καταστήσῃ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ξένα προϊόντα.

4. Ἀντὶ τοῦ ἐκ δρχ. 20000 ἀντιτραχωματικοῦ βραβείου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸ ὀφθαλμιατρεῖον Θήρας διὰ τὴν ἴδρυσιν, ὀργάνωσιν καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀντιτραχωματικοῦ σταθμοῦ Φηρῶν.

5. Τὸ ἐξ 8000 δρχ. βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1937 καὶ 1938 ἐμφύτευσιν καὶ καλλιέργειαν ροδῶνων ἐκτάσεως πέντε τοῦλάχιστον στρεμμάτων κατανέμεται εἰς δύο βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται.

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Θεμελίδην, κάτοικον Καστορίας, διότι καλλιιεργεῖ ἐπιτυχῶς ροδῶνα πέντε, ὡς ἔγγιστα, στρεμμάτων, διότι παρῶρμησε καὶ ἄλλους κατοίκους εἰς τὴν ροδοκαλλιέργειαν καὶ διότι ἴδρυσεν ἐργοστάσιον παραγωγῆς ροδελαίου.

β) Βραβεῖον 3000 δρχ. εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Κέγκον, κάτοικον Δενδροχωρίου Καστορίας, διότι ἐδημιούργησε ροδῶνα πέντε περίπου στρεμμάτων.

6. Ἐκ τῶν βραβείων τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων τῶν προωρισμένων διὰ σχολικοὺς κήπους καὶ τοὺς συντηροῦντας αὐτοὺς διδασκάλους ἀπονέμεται.

α) Βραβεῖον 2500 δρχ. εἰς τὸν σχολικὸν κήπον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Μαυρατζαίων Σάμου.

β) Βραβείον 2000 δραχ. εις τὸν διευθύνοντα τὸν σχολικὸν τοῦτον κήπον διδάσκαλον κ. Νικόλαον Δημητρίου.

7. Τὸ ἐξ 6500 δραχ. βραβείον τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὸν ἀρτιώτερον κήπον ἐσπεριδοειδῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν Κυκλάδων ἀπονέμεται εις τὸν ἀνάπηρον πολέμου Ἰωσήφ Ἀναγνωστάκην διατηροῦντα διὰ προσωπικῆς καλλιέργειας ἐν Πάρῳ κήπον ἐβδομήκοντα περίπου στρεμμάτων, περιλαμβάνοντα τετρακοσίας λεμονέας καὶ διακοσίας πορτοκαλέας καὶ μανδαρινέας, ἀποδώσαντα δὲ βραβευθέντα προϊόντα. Τὸν κήπον τοῦτον ἐσχημάτισεν ὁ βραβευόμενος ἀφοῦ ἀπεστράγγισεν τὸ ἔδαφος δι' ἀνοικτῶν καὶ κλειστῶν χανδάκων.

8. Τὸ ἐξ 6500 δραχ. βραβείον τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν δαμασκηνῶν ἀπονέμεται εις τὸν δημοδιδάσκαλον Κιβωτοῦ Γρεβενῶν κ. Ἡλίαν Ἀθανασίου Φάσσαν, διότι διατηρεῖ ἐν ἀρίστη καταστάσει ὀπωρῶνα τριάκοντα στρεμμάτων, τὸν μεγαλύτερον τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρὸς ἄλλοις ἐφυτεύθησαν καὶ εὐδοκιμοῦσιν ἑκατὸν δαμασκηνέαι ἐκλεκτῆς ποικιλίας.

9. Τὸ ἐκ 5000 δραχ. βραβείον τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν μελισσοτροφίαν ἀπονέμεται εις τὸν δημοδιδάσκαλον Νέας Τυρολόης Σκοτούσης Σεργῶν κ. Θεόδωρον Μωϋσίδην, διότι διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ συντελεῖ εις τὴν διάδοσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μελισσοτροφίας.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εις τὸν ξυλουργὸν καὶ μελισσοκόμον Βελβενδοῦ Κοζάνης κ. Ἀντώνιον Γ. Τρίχαν, διότι ἀπὸ 15ετίας ἐπιτυχῶς ἀσχολούμενος εις τὴν μελισσοκομίαν καὶ κατασκευάζων ὁ ἴδιος κυψέλας εὐρωπαϊκοῦ συστήματος, κηρύθρας καὶ μελιτεξαγωγεῖς διατηρεῖ ἐξήκοντα κυψέλας ἐξαγούσας ἑτησίως ἑπτακοσίας περίπου ὀκάδας μέλιτος.

10. Τὸ ἐκ 10000 δραχμῶν βραβείον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον διὰ φυτώρια δασικῶν εἰδῶν ἐντὸς σχολικῶν κήπων κατανέμεται καὶ ἀπονέμεται:

α) βραβεῖον 3500 δραχμῶν εἰς τὸ Συρεγγέλειον Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγιοργίτικων Μαντινείας διὰ τὴν ἐν τῷ σχολικῷ αὐτοῦ κήπῳ ἀνάπτυξιν 10000 περιῶπου δενδρυλλίων πεύκης, κυπαρίσσου, κουκουναριᾶς καὶ κασταניᾶς.

β) βραβεῖον 3500 δραχμῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Μαλαμάτων Δωρίδος, διότι ἀνέπτυξεν ἐν τῷ σχολικῷ αὐτοῦ κήπῳ ὑπὲρ τὰς 30000 δενδρυλλίων πεύκης κυπαρίσσου, κουκουναριᾶς, εὐκαλύπτου καὶ ἄλλων δένδρων.

γ) Βραβεῖον 3000 δραχμῶν εἰς τὸ 1^{ον} Δημοτ. Σχολεῖον Ἀμπελώνος Λαρίσης, διότι ἀνέπτυξεν ἐν τῷ σχολικῷ κήπῳ περὶ τὰς 11000 δασικῶν δενδρυλλίων κυπαρίσσου, πεύκης, κουκουναριᾶς εὐκαλύπτου κλπ.

11. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον διὰ φιλοδασικά σωματεῖα συντελέσαντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φιλοδασικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ λαῷ κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 4000 δραχμῶν εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Ροδολεΐβους Παγγαίου διὰ τὴν ἐντονωτάτην φιλοδασικὴν δρᾶσιν αὐτῆς ἀπαγόρευσιν αἰγοβοσκῆς, ἴδρυσιν φυτωρίων κλπ.

β) Βραβεῖον 3000 δραχμῶν εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Ἄνω Κλειτορίας Καλαβρυτῶν διὰ τὴν φιλοδασικὴν δρᾶσιν, τὴν ἴδρυσιν δενδροστοιχιῶν καὶ φυτωρίου καρυδέας.

γ) Βραβεῖον 3000 δραχμῶν εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Νεμέας Κορινθίας διὰ τὴν ἐν γένει φιλοδασικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, φύτευσιν δενδροστοιχιῶν καὶ ἄλσῶν.

12. Τὸ ἐκ δραχμῶν 6000 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον διὰ τοὺς ἰδρύνοντας τρία τοῦλάχιστον βιώσιμα φιλοδασικά σωματεῖα ἐντὸς τῆς τελευταίας τριετίας ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 2000 δρ. εἰς τὸν Δασάρχην Γρεβενῶν κ. Κωνσταντῖνον Παπασταματίου, διότι ἴδρυσεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γρεβενῶν δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δασῶν.

β) Βραβεῖον 1000 δρ. εἰς τὸν δασονόμον κ. Νικόλαον Φιλιππα-

κόπουλον διὰ τὴν ἴδρυσιν ἕξ φιλοδασικῶν σωματείων ἐν τῇ περιοχῇ Καλαβρύτων καὶ Ἀχαΐας, δι' ὧν προήχθη τὸ ἔργον τῶν ἀναδασώσεων καὶ τὸ φιλοδασικὸν καθόλου αἴσθημα.

γ) Βραβεῖον 1000 δρ. εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐν Καβάλα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Γεώργιον Βλαχοχρῖστον διὰ τὴν ἴδρυσιν τεσσάρων δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας.

δ) Βραβεῖον 1000 δρ. εἰς τὸν Λασάρχην κ. Δ. Χηνόπουλον διὰ τὴν ἴδρυσιν πέντε δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δασῶν ἐν Ἀττικῇ.

ε) Βραβεῖον 1000 δρ. εἰς τὸν ἐπόπτην συνεταιρισμῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐν Ἰωαννίνοις Κωνσταντῖνον Κοντοδήμαν διὰ τὴν ἴδρυσιν πέντε δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τῆς Ἡπειρωτικῆς Πίνδου.

13. Τὸ ἐκ 10000 δραχμῶν βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τὸ προωρισμένον διὰ τὰ κρατικὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀναδασώσει πέντε τοῦλάχιστον στρέμματα δι' ἐργασίας τῶν μαθητῶν κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 5000 δραχμῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον Τσοτυλίου διότι δι' ἐργασίας τῶν μαθητῶν ἀνεδάσωσε παραχωρηθεῖσαν εἰς αὐτὸ ἕκτασιν δέκα πέντε στρεμμάτων.

β) Βραβεῖον 5000 δραχμῶν εἰς τὸ 2^{ον} Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀμπελῶνος Λαρίσης, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν ὑπὸ νῆν διεύθυνσιν τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Σαντίκου ἀνεδάσωσε κοινοτικὴν ἕκτασιν δώδεκα περίπου στρεμμάτων διὰ λεύκης, κουκουναριᾶς, κυπαρίσσου κᾶ.

14. Τὸ ἐκ δραχμῶν 6000 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον δι' ἐκπαιδευτήρια, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐμβολιάσει ἐπιτυχῶς ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτῶν συντηρουμένης ἐκτάσεως ἄγρια δένδρα ὀπωροφόρα κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 3000 δρ. εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγίου Νικολάου Καλαβρύτων, τοῦ ὁποῖου οἱ μαθηταὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν

τοῦ διδασκάλου κ. Ἀ. Στασινοπούλου ἐνεβολίασαν 600 ἄγρια δένδρα καὶ ἐφύτευσαν περὶ τὰς 6000 ἄλλα δένδρα.

β) Βραβεῖον 3000 δρ. εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Φλαμπούρων Καλαβρύτων, τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Γκλαβᾶ ἐξημέρωσαν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου περὶ τὰς δύο χιλιάδας ἄγριων δένδρων.

15. Τὸ ἐκ 10000 δραχμῶν βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον δι' ἐπιτυχεῖς ἀναδασώσεις γενομένας ὑπὸ δῆμων, κοινοτήτων ἢ σωματείων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἀπονέμεται εἰς τὴν φιλοδασικὴν ἔνωσιν «ἡ Μέλισσα» τῆς Ἀταλάντης, διότι δι' ἀόκνου ἐργασίας τῶν μελῶν αὐτῆς ἀνεδάσωσεν ὑπεράνω τῆς κωμοπόλεως Ἀταλάντης εἰς θέσιν Βουνὸ Ῥόδα καὶ Παλαιόπυργοι ἰκανὴν ἔκτασιν φυτεύσασα ὑπὲρ τὰς 10000 φυτωρίων κυπαρίσσου, πεύκης κᾶ.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὴν κοινότητα Θεσπρωτικοῦ Πρεβέζης διὰ τὰς ἀναδασωτικὰς αὐτῆς προσπάθειας.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὴν φιλοδασικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀθηνῶν διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς συντελούμενον ἀναδασωτικὸν ἔργον. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη μὴ ἀποτελοῦσα κοινότητα ἢ σωματεῖον δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν προκήρυξιν ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ βράβευσις αὐτῆς.

16. Τὸ ἐκ 5000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὸ προωρισμένον διὰ τοὺς καλλιεργήσαντας πέντε τοῦλάχιστον στρέμματα Σόγιας κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν κάτοικον Βάρης Ἀττικῆς κ. Ἀναστάσιον Ἀγάθον, διότι ἐκαλλιέργησεν ἐπιτυχῶς 6 στρέμματα σόγιας.

β) Βραβεῖον 1500 δρχ. εἰς τὸν κ. Νικόλαον Κωστομοίρην καὶ

γ) βραβεῖον 1500 δρχ. εἰς τὸν κ. Ἐλευθέριον Κωστομοίρην ἀμφοτέρους κατοίκους Πολιχνίτου τῆς Λέσβου, καλλιεργήσαντας 7 καὶ 6 στρέμματα σόγιας.

17. Ἐκ τοῦ βραβεῖου Κωνσταντίνου Κασιοπούλου 10000 δρχ., προωρισμένου διὰ τὸν ἐμφυτεύσαντα ἢ ἐμβολίασαντα μετ' ἀπολύ-

του ἐπιτυχίας ἄγρια ὀπωροφόρα δένδρα, καταγόμενον δὲ κατὰ προτίμησιν ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἰδίᾳ ἐκ Πηλίου, ἀπονέμεται βραβεῖον πέντε χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν Θεσσαλὸν συνταξιοῦχον δασονόμον Κωνσταντῖνον Ν. Πασιαλῆν, κάτοικον Τσοτυλίου Κοζάνης, καλλιεργήσαντα ἐπὶ χέρσου τόπου 1720 καρποφόρα δένδρα καρυδιᾶς, ἀμυγδαλῆς κ.ἄ. καὶ ἐμβολιάσαντα 663 ἀγλαδέας καὶ 174 μηλέας.

18. Τὸ ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα χιλιάδων βραβεῖον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου, προωρισμένον διὰ τοὺς δημοσιεύσαντας πρωτοτύπους καὶ σχετικῶς ἐκτεταμένας πραγματείας περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος, κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 40000 δραχ. εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεώργιον Γεωργαλᾶν ἥτοι 20000 δραχ. διὰ τὰς αὐτοτελεῖς αὐτοῦ ἐργασίας καὶ 20000 δραχ. διὰ τὰς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Λιάτσικα γενομένας, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἠφαιστείου τῆς Θήρας καὶ δημοσιευθείσας εἰς ἔκτενεις πραγματείας ἐν τῷ τριτόμῳ σχετικῷ συγγράμματι τοῦ κ. Reck «Santorin».

β) Βραβεῖον 20000 δραχ. εἰς τὸν κ. Νικόλαον Λιάτσικαν, διευθυντὴν τῆς Γεωλογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, διὰ τὰς ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ κ. Reck «Santorin» δημοσιευθείσας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γεωργαλᾶ ἔκτενεις πραγματείας περὶ τῶν τελευταίων ἐκρήξεων τοῦ ἠφαιστείου τῆς Θήρας.

Ἀμφότεροι οἱ βραβεύομενοι ἐπιστήμονες συνετέλεσαν ἐξαιρέτως εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν τούτων συμπληρώσαντες διὰ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν ἐρευνῶν τὴν μελέτην τῶν φαινομένων τῆς ἐκρήξεως τῆς Θήρας, ἣ ὁποία εἶχε τὴν τύχην νὰ ἐξετασθῇ ἀμέσως ὑπὸ τριῶν Ἑλλήνων γεωλόγων προεξάρχοντος τοῦ ἀειμνήστου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συναδέλφου Κωνσταντίνου Κτενᾶ καὶ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν ἡ περιωπὴ τῆς ἐθνικῆς ἐπιστήμης.

19. Τὸ ἐκ 30000 δραχ. βραβεῖον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου δι' ἐνίσχυσιν ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐρευνητῶν πρὸς συμπλήρωσιν

δημοσιευθεισῶν αὐτῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐν ταῖς θετικαῖς ἐπιστήμαις ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 6000 δρχ. εἰς τὸν ὑψηγητὴν τῆς Γεωλογίας κ. Μάξιμον Κ. Μητσόπουλον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν μέρει δημοσιευθεισῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ περὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῆς Δ. Θωράκης.

β) Βραβεῖον 6000 δρχ. εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ Ζωολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξανδρον Στεφανίδην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ περὶ τῶν ἰχθύων τῶν γλυκέων ὑδάτων τῆς Ἑλλάδος.

γ) Βραβεῖον 6000 δρχ. εἰς τὸν Ὑψηγητὴν τῆς Φυσικῆς κ. Καίσαρα Ἀλεξόπουλον πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν πειραματικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν περὶ τῶν ὑψισύχων κυμάτων, τῶν ὁποίων τὰ πρῶτα πορίσματα ἀνεκοινώθησαν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

δ) Βραβεῖον 6000 δρχ. εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ Ὄρυκτολογικοῦ ἐργαστηρίου κ. Γ. Μαρινον πρὸς συνέχισιν τῶν γεωλογικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν εἰς τὰς Β. Σποράδας, τὴν Μαγνησίαν καὶ τὴν Εὐβοίαν, τῶν ὁποίων τὰ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Ι. Παπασταματίου ἐπιτευχθέντα πορίσματα ἀνεκοινώθησαν ἤδη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

ε) Βραβεῖον 6000 δρχ. εἰς τὸν ἱατρὸν καὶ διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ κ. Ἰω. Καμινόπετρον πρὸς συνέχισιν τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀνακοινωθεισῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας.

1. Τὸ ἐκ 30000 δρχ. βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Ροΐδου διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Γεώργιον Βαλέταν, καθηγητὴν τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης, διότι ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ μελέτῃ του περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Παπαδιαμάντη οὐχὶ μόνον προσεπάθησε νὰ φέρῃ ἄγνωστα μέχρι τοῦδε στοιχεῖα, ἀλλὰ καὶ νὰ ταξινομήσῃ τὴν διεσπαρμένην μέχρι τοῦδε βιογραφικὴν καὶ λογοτεχνικὴν ὕλην τοῦ βιογραφηθέντος. Ἡ βιογραφία τοῦ Παπαδιαμάντη καταλαμβάνει τὸ μεγαλύτερον μέρος,

ἐξετάζεται δὲ ἀκριβῶς πᾶν στοιχεῖον τοῦ βίου, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε καὶ ἐρμηνεύει τὸν σχηματισμὸν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνδρός, παρατίθεται δὲ λεπτομερεστάτη βιβλιογραφία.

2. Τὸ ἐκ 15000 δρχ. βραβεῖον Τάκη Κανδηλώρου τὸ προωρισμένον δι' Ἑλληνα ἠθοποιόν, ὁ ὁποῖος διεκρίθη παρ' ἡμῖν ἢ ἐν τῇ ξένη εἰς τὸ δράμα ἢ τὸ μελόδραμα ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Ὀδυσσεά Λάππαν, ὅστις ἐπὶ μακρὸν χρόνον διεκρίθη ἐν τοῖς πλείστοις λυρικοῖς θεάτροις τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

3. Τὸ ἐκ 15000 δρχ. βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν ἔμπροκτόν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 9000 δρχ. εἰς τὸν Μορφωτικὸν Σύλλογον Κυριῶν Πατρῶν, διότι διὰ τῆς ἀξιολόγου ἐργασίας του ἐπιδιώκει καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τῶν νεαρῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ.

β) Βραβεῖον 3000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον Σωτήριον Λιντοβόην καὶ

γ) βραβεῖον 3000 δρχ. εἰς τὴν διδασκάλισσαν Μαρίαν Γραμμένου Λιντοβόη, ἀμφοτέρους ἐν τῇ κοινότητι Βέργη τῶν Σερρών διὰ τὸν ζῆλον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐργάζονται ἰδρύσαντες Σχολὴν ἀναλφαβητῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, λειτουροῦσαν κατὰ τὰς Κυριακάς.

Μετὰ τὴν γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας:

1. Τὸ ἐκ δρ. 10000 βραβεῖον Ἀθηνᾶς Σταθάτου διὰ μελέτην περὶ βελτιώσεως τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Γ. Κατσαμπῆν, διότι διὰ τῆς ὑπὸ τὸ ρητὸν «σοφὸν τὸ σαφές» σχετικῆς αὐτοῦ πραγματείας παρέχει ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως βασιζομένην ἐπὶ λεπτομεροῦς μελέτης καὶ ὑποδεικνύει τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως.

2. Τὸ ἐκ δρ. 26000 βραβεῖον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου χρέους κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν καὶ τῆς ἀρμοζούσης διαρρυθμίσεως αὐτοῦ ἀπο-

νέμεται εἰς τὸν κ. Παναγιώτην Δερτιλῆν, ὅστις διὰ τῆς ὑποβληθείσης μελέτης αὐτοῦ οὐχὶ μόνον ἀναλυτικῶς ἀλλὰ καὶ συνθετικῶς ἐξήτασε τὰ διάφορα ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ δημόσια δάνεια καὶ παρέχει σαφῆ εἰκόνα τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος, πρὸς δὲ τούτοις ἐκθέτει πρωτοτύπους σκέψεις περὶ τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ διαρρυθμίσεως, ἀπορροεύσας ἐκ μακρᾶς ἀσχολίας περὶ τὸ πρόβλημα.

3. Τὸ ἐκ 10000 δραχμῶν βραβεῖον Νικολάου Καρόλου διὰ τὸ ἄριστον αὐτοτελὲς νομικὸν σύγγραμμα τῆς τελευταίας τριετίας ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Ἰ. Καποδίστριαν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ « Ἑρμηνεία τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου » ἐκ σελ. 528. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι συνθετικὸν τοῦ νεαροῦ δικαίου, ἐγκατεσπαρμένον εἰς ποικίλους νόμους, καὶ ἐρμηνευτικὸν τῶν σχετικῶν νόμων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοῦ ἀστικοῦ δικαίου καὶ τῆς ξένης καὶ ἡμετέρας βιβλιογραφίας. Τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ διεξήγαγεν εὐστοχώτατα ὁ συγγραφεὺς καὶ παρέσχεν ἄριστον βοήθημα ἀπὸ τε οὐσιαστικῆς καὶ δικονομικῆς ἀπόψεως ἐργατικοῦ δικαίου.

ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Πέραν τῶν ἀμοιβῶν τούτων ἡ Ἀκαδημία, καθ' ὃ ἔχει ἐκ τοῦ Ὄργανισμοῦ αὐτῆς δικαίωμα, ἀπονέμει σήμερον καὶ δύο μετάλλια, ἐν χαλκοῦν καὶ ἐν ἀργυροῦν ὡς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀναγνώρισιν.

1. Χαλκοῦν μετάλλιον ἀπονέμεται εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Χριστόφορον Τσέρτικ διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ καὶ κοινωνικὴν δρασίαν ἐν Ὀλυμπιάδι Ἑλασσόνος, χωρίῳ ἀποικισθέντι ὑπὸ προσφύγων ἐκ Κὰρς τῆς Ῥωσίας.

Ὁ κ. Τσέρτικ ἐπρωτοστάτησεν εἰς πᾶν μέσον πρὸς προαγωγὴν τοῦ χωρίου καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν του. Ἠγούμενος τῶν κατοίκων ἐφήρμοσε τὸ σχέδιον ὁδοποιίας συντηρούμενον ὑπ' αὐτῶν, κατεσκεύασεν ὑδραγωγεῖον καὶ ἀπεξήρανεν ἕλος τριάκοντα στρεμμάτων, κατήρτισεν ἀξιόλογον βιβλιοθήκην, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν, ἴδρυσεν προμηθευτικὸν συνεταιρισμὸν καὶ ἀγροτικὸν πρατήριον, συνεκρότησε πιστωτικὸν συνεταιρισμὸν, ἔπεισε τὴν δημογεροντίαν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἴδρυσιν καφενεῖου καὶ νὰ λύῃ ἀνεκκλήτως τὰς μικροδιαφορὰς τῶν κατοίκων,

ἐπέβαλε τὴν Ἑλληνικὴν ἀντὶ τῆς Λαζικῆς διαλέκτου καὶ ἐνέπνευσεν εἰς πάντας ἐθνικά, θρησκευτικά καὶ ἠθικά ἰδεώδη καὶ ἠδραίωσε τὴν Ἑλληνικότητα τῆς καταγωγῆς των ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν, ἐπιδιώκει τὴν ἀριάν μόνον τῶν μαθητῶν συνεργαζόμενος μετὰ παντὸς παράγοντος τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν.

2. Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἐκ Χίου ὁμογενῆ κύριον Φίλιππον Ἀργέντην ὁ ὁποῖος χρησιμοποιοῦν ὑποδειγματικῶς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἱστορίας τῆς Χίου καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν φιλανθρωπῶν καὶ φιλομούσων ἔργων ἐν Χίῳ. Ὁ κ. Ἀργέντης ἐδημοσίευσεν ἤδη πέντε τόμους ἀναφερομένους εἰς τὴν Φλωρεντινὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Χίου τοῦ 1599, εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν κατάληψιν τῆς Χίου τῷ 1694, εἰς τὰς σφαγὰς τῆς Χίου, εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ συνταγματάρχου Φαβιέρου εἰς Χίον καὶ εἰς τὴν ἐν ἔτει 1912 ἀπελευθέρωσιν τῆς Χίου, ἀντλῶν πάντοτε τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἐκ τε τῶν ἀρχείων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ ἐκ δημοσιευμάτων μὴ φειδόμενος πρὸς τοῦτο δαπανῶν καὶ κόπων. Παρὰ τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἐργασίας ταύτας ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ὀγκώδους Ἱστορίας τῆς Χίου τοῦ Κωνστ. Σγουροῦ καὶ τῆς ἐπικῆς ἐκθέσεως τῆς Ἱστορίας τῆς Χίου τοῦ Π. Μαγγανᾶ, συνέδραμε δὲ καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πεντατόμου Ἱστορίας τῆς Χίου τοῦ Γεωργίου Ζολώτα. Ἰδρυσεν ὡσαύτως ἐν Χίῳ λαογραφικὸν μουσεῖον καὶ καθόλου τιμᾷ τὴν μεγάλην οἰκογενειακὴν του παράδοσιν, ἣ ὁποία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὑπερηφάνως δύο ἐθνικὰς ἠρωϊκὰς μορφάς, τὸν θανατωθέντα μετὰ τοῦ Ῥήγα συνεργάτην αὐτοῦ Εὐστράτιον Ἀργέντην καὶ τὸν θανατωθέντα ὡσαύτως τῷ 1822 ἐν Χίῳ Λεωνίδα Ἀργέντην.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε καὶ τοῦ λήξαντος ἔτους τὸ ἔργον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἔργον σεμνόν, ἀθόρυβον καὶ θετικόν οἷον ἐμπρέπει εἰς ἀνώτατα πνευματικὰ καθιδρύματα.

Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται εἰς τὴν πρόθυμον πάντων συνεργασίαν, ὁ δὲ ἀπολογιζόμενος κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην ἡμέραν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ

πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Συγκλήτῳ συναγωνιστὰς καὶ τὸν διακεκριμένον συνάδελφον Πρόεδρον ὡς καὶ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ἡ φιλοπονία καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας ἀφοσίωσις κατέστησε τὸ ἔργον εὐκολώτερον.

Μετ' εὐλαβείας ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἡ Ἀκαδημία πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ηὐδόκησε καὶ πάλιν νὰ λαμπρύνῃ μετὰ τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Ὑψηλοτήτων τὴν Ἀκαδημαϊκὴν ταύτην τελετὴν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ εὐγενέστατον πνευματικὸν ἀγῶνα ἀποβλέποντα εἰς τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος.

Βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἐκφράζει ἡ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς Δημοσίας καὶ ἄλλας ἀρχὰς διὰ τὴν ἀρμοδίαν αὐτῶν ἐνταῦθα ἐκπροσώπησιν, ἡ ὁποία ἐμψυχώνει τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ ἀθρόα πάντων ἡμῶν ἐνταῦθα παρουσία εἶναι ἐμφανεστάτη ἀπόδειξις ὅτι δὲν ματαιοπονεῖ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.
